

Sygn. akt II CSK 741/18

POSTANOWIENIE

Dnia 9 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa E. B. i K. B.

przeciwko P. H. i T. B. D.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 września 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 22 marca 2018 r., sygn. akt I AGa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od E. B. i K. B. na rzecz P. H. kwoty po 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powodowie powołali się na potrzebę wykładni art. 299 k.s.h. w celu udzielenia odpowiedzi na pytanie, czy przepis ten znajduje w drodze analogii zastosowanie do członków zarządu spółki akcyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.).

Potrzeba wykładni przepisów prawa budzących wątpliwości i wywołujących rozbieżności w orzecznictwie (art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.), zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury, oznacza sytuację, w której w sprawie występuje kwestia o niejasnym charakterze, będąca źródłem istotnych wątpliwości lub różnic zdań w orzecznictwie, mająca znaczenie dla oceny dochodzonego roszczenia (tak Sąd Najwyższy np. w nieopublikowanych postanowieniach: z 26 czerwca 2015 r., III CSK 77/15 i z 20 listopada 2015 r., III CSK 269/15).

Wbrew twierdzeniom skarżącego art. 299 k.s.h. nie jest źródłem wątpliwości przez niego sformułowanych. Przepis ten ustawodawca zawarł w części kodeksu spółek handlowych poświęconej działalności spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, której to spółki nie sposób jest uważać za strukturę bliską spółce akcyjnej. Art. 299 k.s.h. jest uważany za wyjątkową podstawę odpowiedzialności odszkodowawczej, a to oznacza, że nie sposób jego stosowania rozciągać przez analogię na podmioty, wobec których nie przewidział tego

ustawodawca. O tym, w jakich granicach podmiotowych i przedmiotowych może być rozważana odpowiedzialność odszkodowawcza, mająca podstawę w art. 299 k.s.h., Sąd Najwyższy wypowiedział się m.in. w uzasadnieniu uchwały składu siedmiu sędziów z 28 stycznia 2010 r., III CZP 91/09, OSNC 2010, nr 6, poz. 85.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 265), orzeczono jak w postanowieniu.

jw

l.n